

Sygn. akt VU 436/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : starszy protokolant sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2016 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy T. M.

przy udziale zainteresowanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala (...) w R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 5 listopada 2014 roku

sygn. 340000/601/2014 - (...) nr sprawy: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy jakiemu uległ w dniu 22 lutego 2014 roku, tj. za okres od 22.02.2014r. do 2.08.2014r.,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala (...) w R. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 436/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2015 roku nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu T. M. prawa do zasiłku chorobowego w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem z dnia 22.02.2014 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż uznał zdarzenie jakie miało miejsce w dniu 22.02.2014 r. jako wypadek przy pracy ale bez prawa do świadczeń z

ubezpieczenia wypadkowego z uwagi na to, że wyłączną przyczyną wypadku było niezachowanie ostrożności przez T. M. i naruszenie przez niego przepisów ruchu drogowego.

T. M. wniósł odwołanie od decyzji wskazując, że przyczynił się do zdarzenia wskutek niezachowania należytej ostrożności a nie w następstwie rażącego niedbalstwa.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji, dodając nadto, że manewr wyprzedzania wymaga od kierującego zachowania szczególnej ostrożności i wyrokiem z dnia 16.05.2014 r. Sąd Rejonowy w Rybniku uznał odwołujące za winnego popełnienia wykroczenia i nie wynika z uzasadnienia aby kierowcę drugiego pojazdu uznawano za współwinnego zdarzenia.

Zainteresowany- SP ZOZ Wojewódzki Szpital (...) w R. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego w wysokości 100 %. Zarzucił, że przy wydaniu decyzji naruszono art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 30.07.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych poprzez jej niewłaściwe zastosowanie wobec uznania, że samo nienależyte zachowanie ostrożności w ruchu drogowym stanowi z definicji działanie umyślne bądź wynikające z rażącego niedbalstwa, gdy tymczasem takie wykroczenie może być popełnione nieumyślnie. Zarzucił również błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że do wypadku przy pracy doszło wskutek rażącego niedbalstwa pracownika i z jego wyłącznej winy, gdy tymczasem żaden okoliczności sprawy nie wskazują ani na winę w wymiarze rażącego niedbalstwa ani na brak innych przyczyn wypadku drogowego.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. M. jest zatrudniony na stanowisku kierowcy (...) Sanitarnego w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala (...) w R.. W dniu 22.02.2014 r. o godz. 17:30 karetką P. B. nr rej. (...) rozpoczął transport pacjentów dializowanych. Około 18:35 wracając do Szpitala na drodze z P. w kierunku R. na wysokości wjazdu do posesji nr (...) jadąc z prędkością ok. 50 km/h przy dobrej widoczności zderzył się z jadącym w tym samym kierunku i wykonywującym manewr skrętu w lewo samochodem marki O. (...) nr rej. (...) (kierowanym przez M. Ł.). T. M. wjeżdżając na przeciwległy pas chciał wykonać manewr omijania ww. pojazdu bowiem w chwili gdy wyjeżdżał za zakrętu widział stojący na drodze pojazd na światłach „stop” bez włączonego kierunkowskazu. M. Ł. jechał w celu zakupu pojazdu typu bus i przegapił zjazd we właściwą ulicę. Skupiony na tym aby jak najszybciej zawrócić potrzebował znaleźć możliwość skrętu w lewo. Z powyższych przyczyn nie był do końca skupiony na tym co dzieje się na drodze. Widział nadjeżdżający z tyłu pojazd ale nie przypuszczał, że pojazd ten będzie go omijał i że w momencie gdy on podejmie decyzję o skręcie w lewo pojazd ten znajdzie się na przeciwległym pasie i uderzy w jego samochód. Kierujący samochodem marki O. (...) zbyt późno zasygnalizował zamiar skrętu w lewo i nie zasygnalizował (np. przy pomocy sygnału dźwiękowego) swoją obecność na drodze (wykonywanie manewru omijania). Oznakowanie przedmiotowego skrzyżowania było nieprawidłowe (znak A- 6c). Postępowania T. M. nie można określić jako rażące naruszenie przepisów bezpieczeństwa ruchu drogowego.

T. M. z uwagi na doznane obrażenia ciała został przewieziony do (...), a następnie skierowany na leczenie na Oddziale Urazowo – Ortopedycznym w związku ze złamaniem podłogowego kości ramiennej prawej i ogólnych potłuczeń.

T. M. w chwili wypadku był trzeźwy.

W protokole nr (...) z 2.02.2014r. zespół powypadkowy uznał powyższe zdarzenie za wypadek przy pracy. W załączniku do protokołu wskazano, że przyczyną wypadku był fakt nie zachowania przez kierującego należytej staranności i uderzenie w wykonującego manewr skrętu w lewo pojazdu marki O. (...), nie stwierdzając jednocześnie aby wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa

Dowód: protokół nr (...), dokumentacja lekarska – akta organu rentowego, zeznania świadków: G. B. i M. Ł. k. 224-225, protokół przesłuchania ubezpieczonego, opinia biegłego

Wyrokiem nakazowym (prawomocny) z dnia 16.05.2014 r. (sygn. akt IX W 310/14) Sąd Rejonowy w Rybniku uznał T. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego ustawowe znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 Kodeksu wykroczeń i wymierzono mu karę grzywny w wysokości 300 zł.

dowód: wyrok z dnia 16.05.2014 r.

Ubezpieczony pozostawał niezdolny do pracy przez okres 22.02.2014 r.- 2.08.2014 r.

Dowód: przesłuchanie ubezpieczonego, akta organu rentowego

Decyzją z dnia 5 listopada 2014 roku, znak (...) - (...), nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził brak prawa do zasiłku chorobowego w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem z dnia 22.02. 2014 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że świadczenie z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługuje, gdy wyłączną przyczyną wypadku było udowodnienie naruszenia przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Dowód: decyzja organu rentowego z 5.11. 2014 roku – akta organu rentowego k.6

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów oraz zeznań świadków oraz przesłuchania ubezpieczonego, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, które wraz z dowodami z dokumentów tworzą spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r., Nr 167 poz. 1322 j.t. ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Jak stanowi art. 6 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje zasiłek chorobowy – dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową. Zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru (art. 9 ust. 1). Świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa (art. 21 ust. 1 ww. ustawy). Zgodnie z treścią art. 86 §1 Kodeksu wykroczeń: Kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, nie zachowując należytej ostrożności, powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Przyjęcie przez organ rentowy jako podstawy odmowy wypłaty zasiłku chorobowego art. 21 §1 ww. ustawy wymagała należytego uzasadnienia tej kwestii w decyzji i udowodnienia zaistnienia przesłanek z tego przepisu w niniejszym postępowaniu, czemu organ jednak nie podołał. Nie wystarczy powołanie się na wyrok skazujący ubezpieczonego za wykroczenie, w szczególności, iż wykroczenie z art. 86 § 1 Kodeksu wykroczeń można popełnić zarówno umyślnie jak i nieumyślnie, a przywołany wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku nie wskazuje, że sprawcy wypadku należy przypisać winę umyślną. Rażące niedbalstwo należy z kolei zdefiniować jako zachowanie graniczące z umyślnością, a zarazem takie, które daje podstawę do szczególnie negatywnej oceny. Pamiętać trzeba, iż przypadek naruszenia zasad bezpieczeństwa na drogach publicznych należy przy ocenie stopnia winy rozpatrywać indywidualnie. Opis zdarzenia z 22.02.2014 r. przedstawiany przez ubezpieczonego jak i jadącego pojazdem O. (...) jest co do zasady zbieżny i potwierdza ustalenia dokonane przez biegłego. Wskazuje, że do wypadku przyczynił się również kierowca O. (...), który

skupiony na tym aby jak najszybciej skręcić w pierwszą ulicę w lewo, gdy taką okazję dostrzegł zatrzymał pojazd i dopiero wraz z wykonanym manewrem (lub tuż przed) włączył kierunkowskaz skrętu w lewo. Kierowca ten zeznał, że dostrzegł w lusterku wstecznym nadjeżdżający pojazd ale nie przypuszczał, że pojazd ten będzie go omijał i że w momencie gdy on podejmie decyzję o skręceniu w lewo pojazd ten znajdzie się na przeciwległym pasie i uderzy w jego samochód. A zatem kierowca O. (...) naruszył art. 22 i art. 25 ustawy o ruchu drogowym, który to przepisy nakazują przed wykonaniem manewru skrętu zachować szczególną ostrożność, upewnić się, że manewr ten będzie możliwy do wykonania. Kierowcy pojazdu O. (...) nie powinno było wystarczyć przekonanie, że widziany nadjeżdżający z tyłu pojazd nie wykona żadnego manewru tylko przed dokonaniem skrętu w lewo powinien upewnić się czy pojazd ten czeka na wykonanie jego manewru czy np. dokonuje wyprzedzania (lub omijania). Ubezpieczony wykonywał manewr omijania bowiem wyjeżdżając za zakrętu widział stojące na drodze auto ze światłami stop. Powinien był - jak wskazał biegły - dać sygnał dźwiękowy, którym by uprzedził kierującego pojazdem O. o planowanym manewrze. Ubezpieczony naruszył przepisy o zakazie wyprzedzania na skrzyżowaniu, ale biegły wskazał, że skrzyżowanie to było niewłaściwie oznaczone. Podkreślić należy, że jeśli ubezpieczony widział tylko stojący na drodze pojazd, który nie sygnalizował wykonywania żadnego manewru, to miał prawo (bez względu na to czy było to skrzyżowanie, czy była podwójna linia ciągła itd.) wykonać manewr omijania przy zachowaniu należytej ostrożności i ew. uprzedzeniu sygnałem pojazdu omijanego. Mając powyższe na uwadze nie można ubezpieczonemu postawić zarzutu naruszenia przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia wskutek choćby rażącego niedbalstwa oraz tego, że naruszenie przez niego przepisów było wyłączną przyczyną wypadku. Zaznaczyć należy, do powyższych wniosków doszedł zapewne również Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział Karny (sygn. akt IX W 310/14), gdyż ustalony dla ubezpiezonego wymiar kary (wbrew twierdzeniom organu rentowego) jest niski (300 zł grzywny - gdy dolna granica grzywny wynosi 20 zł, a górna 5000 zł). Podkreślić trzeba, że dlatego też w protokole powypadkowym jaki sporządził pracodawca nie stwierdzono by wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez ubezpiezonego przepisów spowodowane umyślnością lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem z dnia 22.02. 2014 roku. W punkcie 2 sentencji Sąd zasądził od organu na rzecz zainteresowanego (stojącego po stronie ubezpiezonego) koszty zastępstwa procesowego zgodnie z zasadą określoną w art. 98 kpc.